

Сторончак К.А.
здобувач 1 курсу
другого (магістерського) рівня вищої освіти
Херсонського державного університету
Науковий керівник: Терешенко Н.В.
кандидатка педагогічних наук, доцентка

ВПЛИВ ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИХ ПРОЦЕСІВ НА ТАНЕЦЬ У США В ХХ СТОЛІТТІ

Постановка проблеми: Хореографічне мистецтво у США формувалось під впливом країн центральної та західної Європи, насамперед, Італії, Франції та Великобританії. Проте, важомий вплив на багатокультурне середовище та розвиток танцю у ХХ столітті на території США, здійснили іммігранти з Африки. [1] Завдяки афроамериканським стилям танців, вектор розвитку хореографії почав поступово змінюватись. На зміну спокійним та елегантним танцям притаманним європейським країнам, почали з'являтися більш жваві та веселі стилі. Дякуючи новим, афроамериканським ритмам у ХХ столітті, на території Північної Америки почали зароджуватись небуденні танці, що стали альтернативою класичній європейській хореографії. Слід зазначити, що поява таких напрямів, як: Блюз, Джаз, Чарльстон та Рок-н-рол, зробила мистецтво танцю більше доступним для різних верств населення. Тож, актуальність наукової статті зумовлена необхідністю дослідити вплив історико-культурних процесів на танець у США у ХХ столітті. [4]

Аналіз досліджень та публікацій: Багато наукових праць вітчизняних та зарубіжних науковців присвячені даній темі. Волонський С.М. [Виразна людина], Шторк. К. [Дальєорз та його система], Мілль А. [Танець в Америці], Дункан А. [Танець майбутнього], Джозеф Е. Холовей [Африканці в Американській культурі], Пітер Д. Сільвестер [Історія Бугі-Вугі], Сеген Е. [Історія джазового танцю], Даннінг Д. [Елвін Ейлін: Життя в танці], Бейлі П.А. [Одкровення: автобіографія Елвіна Ейлі] та інші.

Мета статті: полягає в аналізі історико-культурних процесів, які вплинули на мистецтво танцю у США в ХХ столітті.

Виклад основного матеріалу: Історико-культурний процес мав важомий вплив на становлення та розвиток танцювального мистецтва в Сполучених Штатах Америки у ХХ столітті. Соціальні, культурні, політичні та технологічні зміни сприяли виникненню нових стилів та форм танцю. Для

того, щоб зрозуміти, як ці зміни вплинули на мистецтво танцю, слід виокремити такі основні моменти:

- по-перше, це рух контркультури, що виник у 50-70-х роках. Він мав на меті утворення нових цінностей та норм поведінки, які суперечать прийнятним нормам у суспільстві. [7] Треба зазначити, що для контркультури характерною ознакою була відсутність однорідної системи. окрім групи людей мали різні цінності та форми виразу відповідно до своїх цілей. Контркультура мала значний вплив як у соціальних, політичних так і в мистецьких напрямах. Наприклад в соціальній сфері, зміни в цінностях відбулись через фемінізм, боротьбу за свої громадянські права, рух за мир і тд. Ці зміни дали неабиякий поштовх для створення нових форм та тем для танцю. Також змін зазнала політична сфера, адже завдяки впливу контркультури почались протести проти війни у В'єтнамі. Для протестувальників танець став інструментом вираження своїх політичних поглядів та згодом став однією з форм протесту. Щодо змін у мистецтві, то контркультура мала найбільший вплив на цю сферу життєдіяльності. Зокрема вона розвинула нові мистецькі форми, стилі та сам танець не став винятком. До прикладу можна віднести хіп-хоп, який виник в афроамериканській спільноті в 70-х роках у Нью-Йорку. [6]

- по-друге, це зародження такого процесу як індустріалізація. Вона стала основною тенденцією для другої половини ХХ століття, адже завдяки цьому процесу почалося масове розповсюдження витворів мистецтва, у тому числі танцю. [3] Такий крок в мистецтві зробив його доступним для всіх спільнот, культур та національностей. Індустріалізація дуже вплинула на рівень розвитку танцю, тому можна виділити декілька аспектів. Зокрема це різноманітні технологічні винаходи, а саме вдосконалення звукового запису та анімації, що дало змогу поширювати танець, хореографію та культові музичні композиції. Індустріалізація дала поштовх артистам демонструвати їх танцювальні вистави та показувати їх по всьому світу. Таким чином – це допомогло здійснювати обмін різними культурами та традиціям в танцювальному мистецтві. Цей процес привів до вільної урбанізації та змін у соціальній сфері, яка створила середовище в якому вільно розвивається нова культурна тенденція. У зв'язку з цим, підвищився рівень молоді, яка бажала вчитися та популяризувати танець поміж громадськості. Тому в той час відкривалось багато гуртків, танцювальних студій або шкіл. Можна сказати, що індустріалізація відігравала важому роль у розвитку танцю, сприяючи поширенню та вдосконаленню впливу на танець. [5]

- по-третє, варто відзначити процес глобалізації, який також мав значний вплив на поширення національної культури і в тому числі танцю. Глобалізація дала можливість підвищити рівень конкурентоспроможності серед артистів в США та дозволило втілити нові ідеї та розвинути глибокі знання в сфері танцю. За допомогою цього процесу було поширено напрям культурного обміну поміж країн, таким чином різноманітні стилі танцю, традиції певних національностей мали свій вплив на культуру в Америці. До прикладу можна віднести такі стилі танцю як хіп-хоп, джаз, сальса, лінді-хоп. Вони стали широко розповсюдженими під впливом афроамериканської культури на суспільство. Ці всі аспекти дають змогу зрозуміти, що завдяки глобалізації танець набув всесвітньої популярності серед різних верств населення. Вона сприяла обміну різними техніками та ідеями і таким чином забезпечила розвиток танцю в цей період часу. [2]

Отже, зважаючи на ці процеси, можна зробити висновок, що історико-культурні процеси в Сполучених Штатах Америки у ХХ столітті створили сприятливе середовище для розвитку танцю та мистецтва в цілому. У цей період хореографія перетворилася з традиційної народної форми на сучасний та новаторський напрямок. Танець відгравав ключову роль у вираженні культурної та соціальної ідентичності та був пов'язаний із важливими подіями та рухами того часу, які продовжують впливати на мистецтво танцю й донині.

Список використаних джерел

1. Алякринська М. Бальний танець у європейській культурі. Ташкент : Фан, 2007. 159 с.
2. Бабкін В. О. Глобалізаційні культурні процеси та їх вплив на функціональне призначення національної культури. Мистецтвознавчі записки. 2018. № 33. С. 8.
3. Індустріалізація. ВУЕ. URL: <https://vue.gov.ua/Індустріалізація> (дата звернення: 19.03.2024).
4. Павлюк Т. Тенденції розвитку бальної хореографії у Північній Америці кінця XIX- початку ХХI століття. Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. 2021. № 38/2021. С. 1.
5. Розвиток світової культури ХХ ст.: особливості та загальні тенденції. Освіта.UA. URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/culture/12101/> (дата звернення: 19.03.2024).
6. Шафраньош О. І. Характерні особливості феномену контркультури в контексті суспільно-політичних процесів у США в 50-70 рр. ХХ ст. : автореф. дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата політичних наук. Львів,

2019, 23 с.

7. Шафраньош О. Феномен контркультури. Науковий вісник Ужгородського університету. 2010. № 14. С.

Терешенко Н.В.

кандидатка педагогічних наук, доцентка,
доцентка кафедри хореографічного мистецтва
Херсонського державного університету

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ БАЛЬНОМУ ТАНЦЮ В ДІСТАНЦІЙНОМУ ФОРМАТІ У ХЕРСОНСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Ефективне використання цифрових технологій в навчанні бального танцю дистанційно може включати застосування віртуальної та аугментованої реальності для імітації партнерської взаємодії та підвищення розуміння просторових відносин та динаміки танцювальних рухів. Ці технології можуть надати студентам унікальну можливість експериментувати з різними хореографічними елементами та композиціями без необхідності фізичної присутності партнера, тим самим збагачуючи навчальний досвід та сприяючи креативному розвитку.

Особливу увагу слід приділити розвитку комунікативних навичок та емоційного виразу через танець, навіть в умовах відсутності безпосереднього контакту з аудиторією або партнером. Це може бути досягнуто за допомогою завдань на самовираження, інтерпретації музики та створення власних танцювальних номерів з подальшим аналізом та обговоренням в онлайн форматі.

Інтеграція соціальних медіа та створення онлайн спільнот може сприяти формуванню відчуття причетності та залученості серед студентів, надаючи платформу для обміну досвідом, відео виступами та творчими проектами. Це також може слугувати засобом для здобуття визнання та підтримки від однолітків та менторів, що є важливим фактором мотивації та саморозвитку.

Підсумовуючи, дистанційне навчання бального танцю вимагає глибокого переосмислення традиційних методик викладання та навчання з акцентом на використанні сучасних технологій для подолання фізичних обмежень. Адаптація до цього нового формату навчання пропонує можливості для інновацій у педагогіці, розвитку технічних навичок та